

ji, sin pa priznal. Pongrac Pačnik je bil obsojen radi sodelovanja pri požigu na dve leti robije in na 2400 din denarne kazni. Franc Pačnik pa na 18 mesecev robije ter na 300 din denarne kazni.

Slovenska Krajina

Mačkovec. Naši šolski otroci so dveh veroispovedi in čudimo se vsi, da imajo luterani verouk v ponedeljek in katoliški otroci morajo domov, v petek pa je verouk za katoličane in grede luterani domov. Tako izgubijo otroci šest ur pouka. Evangelizirane poučuje občinski učitelj, katoličane pa župnik iz Pečarovec. Zadeva je javljena pristojni oblasti, pa se ne ukrene, da bi oba poučevala verouk ob istem času.

Mačkovec. Kakor je znano, je vas Otovci odcepljena od naše občine in priključena občini Grad v Prekmurju. Vas Otovci ima malo davčno podlago, dosti ljudi in skoraj sto šoloobveznih otrok. Torej vas, ki ima zelo veliko potrebo, od katere pa naša občina ni imela veliko koristi. In zdaj so se našli možje in celo neka višja oseba in začeli rovariti, da se naj vas Otovci priključi

nazaj k naši občini. Vemo, kam pes tace moli, radi bi obdržali sedež v Mačkovcih, to je v najmanjši vasi v občini. Ali bi rad imel kdo tudi od tega svoj kšeft?!

Sv. Sebeščan. Prejšnjo nedeljo so imeli naši lovci srečo, ustrelili so divjega petelina, ki je zelo zelo redek gost naših gozdov. Eksemplar je krasen. So ga dali nagačiti.

Moščanci. Pri nas je menda vse dovoljeno. Vozimo gramoz in smo že podkopali čisto pod cesto, ki pelje k Sv. Sebeščanu in je precej prometna. Čakamo samo, kdaj se bo zvalil v to jamo kak biciklist ali avtomobilist. Zadnja povodenj je brv čez naš potok prevrnila in zdaj čaka menda druge povodnji, da jo preobrne na pravi kraj. Da bi nam dal vsaj poprimače!

Črenšovci. Tukajšnji gospod župnik in občinski odbor se že več let pogajajo, oziroma tožili so se za zemljišče okrog cerkve. Zdrava pamet nam pravi, da ni mogoče, da ne bi pripadalo k cerkvi nič več zemlje kakor ravnostista, na kateri cerkev stoji, pa se nekateri občinski očetje branijo, da bi nekaj zemlje okrog cerkve odstopili cerkvi. Lstini in verodostojnih prič pa ni. Sodbo prepuščamo javnosti.

Št. Daniel nad Prevaljami. V lepem sončnem št. Danielu, odkoder je prelep razgled po vsej južni Koroški, se je vršil v nedeljo 17. oktobra kmečko-prosvetni dan. Nebo, ki je naklonilo ta dan našim št.-Danielčanom prav lepo vreme, je privabilo iz vseh krajev množice ljudstva. Dopoldne je bila blagoslovitev nove sadne sušilnice, ki so jo zavedni kmetje postavili v prav kratkem času. Po blagoslovitvi je bila pri kapelici božja služba, nato pa se je vršilo zborovanje, na katerem so nastopili sledeči gg. govorniki: Beno Kotnik iz Guštanja, Karel Martelanc, okrajni kmetijski referent iz Dravograda, Ivan Peruš iz Vuzece, Juri Kugovnik iz Prevalj, Tone Konečnik iz Guštanja in Miha Kumprej, kmet iz št. Daniela. Vsi govorniki so poudarjali, naj se

kmečko ljudstvo drži trdno svoje grude in naj še v bodoče ostanejo zavedni narodnjaki. Po večernicah se je na istem prostoru predvajala kmečka igra, vzeta iz vsakdanjega življenja našega kmeta: »Naša zemlja ali ljubezen do domače grude«. Igralci, 17 po število, so svoje vloge podali naravnost sijajno. Po igri je stopil na oder duša tabora šolski upravitelj v št. Danielu g. Ludovik Grafenauer, ki je v pristni koroški govorici in šegavosti, ki mu je prirojena, nagovoril vse prisotne ter se zahvalil, da so v tako lepem številu počastili štendanijski kmečko-prosvetni dan. Le nekaj je vsem grenilo srce. Napovedan je bil prihod koroških pevcev. Ali na žalost je nastala neka zapreka, da na kmečko-prosvetnem dnevu zbrano ljudstvo ni bilo deležno sreče, da bi poslušalo pesmi koroških pevcev.

Ljutomer. V nedeljo 24. oktobra je tukajšnje Katoliško prosvetno društvo proslavilo 20 letnico nepozabnega dr. Jan. Ev. Kreka. V ognjevitnem govoru nam je govoril akademik Kociper iz Svetin o življenju in delu Kreka. Pevci so pod taktirko in spretnim vodstvom Petra Potočnika, organista in predsednika tukajšnjega društva, zapeli venček lepih pesmic. Potem je sledila Krekova igra »Tri sestre«. Igralci so ugodno rešili svoje vloge in nam podali igro tako, da je mislil vsak gledalec, da ima pred seboj zares življenje treh sester. Le škoda, da je bil obisk bolj zmehčen, kajti ravno pred predstavo se je ušla ploha, ki je marsikoga ustrašila, da ni prišel na to prireditve.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Prosvetno društvo »Ljudska knjižnica« priredi na lenarsko nedeljo 7. novembra po večernicah v šoli Jalenovo igro »Grobovi«, ki je temu času zelo primerna. Pridite pogledat!

Kostrivnica. Fantovski odsek Prosv. društva v Kostrivnici priredi v nedeljo 7. novembra ob pol treh popoldne v dvorani gasilnega doma igro »Podrti križ«. Vse prijatelje prosvete vabi k obilni udeležbi odbor. Bog živi!

DRUŠTVENE VESTI

Redni letni občni zbor Prosvetne zveze v Mariboru

bo v četrtek 11. novembra v dvorani Zadrugne gospodarske banke, Aleksandrova 6, ob deseti dopoldne.

Dnevni red: 1. Otvoritveni govor. 2. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 3. Poročilo odbora. 4. Poročilo odsekov. 5. Poročilo preglednikov. 6. Volitve. 7. Slučajnosti.

Veljanjena društva imajo pravico, da se v smislu 15 udeležijo po svojih zastopnikih občnega zbora. Vsako društvo pošlje po enega zastopnika za vsakih začetih 50 članov. Ti zastopniki morajo imeti s seboj pismeno pooblastilo društvenega odbora. En zastopnik sme zastopati največ tri društva. Po en glas ima tudi vsak odbornik Prosvetne zveze.

Vsa društva opozarjamo, da še pred občnim zborom poravnajo članarino za leto 1937.

Udeležencem občnega zbora Prosvetne zveze je dovoljena polovična voznina na železnici.

Dr. Josip Hohnjec l. r., predsednik.
Ivan Camplin l. r., tajnik.

*

Prečistitim župnim uradom!

Dne 14. novembra je nov oficij bl. Nikolaja Taviliča.

Ker nam ni znano, koliko potrebujete formularjev za brevir in koliko za misale, smo vam te dni poslali tiskovino s položnico, da nam nakažete ter na srednjem delu na drugi strani položnice tudi spišete, kaj naj vam pošljemo.

Oficij za brevir stane 4 din.

Formular za sv. mašo stane 2 din.

Poštnina 1 din.

Opozarjamo, da bomo pošljali oficij le na podlagi teh nakazil, ker nam izstavljanje računov povzroča za take male zneske preveč izdatkov!

Priporoča se

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Spodnja Sv. Kungota. Zapustila nas je naša ljubljena mati Marija Vagner ter se preselila po kratki bolezni v večnost. Ostavila je na tem svetu šest preskrbljenih otrok, katere je vzgojila v krščanski veri. Bila je mnogim babica ter jih je zanesla okrog tisoč k sv. krstu. Mnogim je bila tudi botra pri sv. krstu. V njeno hišo zahaja že dolgo let »Slovenski gospodar« in drugi dobri časopisi. Pogreba se je udeležilo mnogo ljudi, ki so jo spremlili na božjo njivo 21. oktobra popoldne. Naj počiva v miru! Ostalim naše sožalje!

Sv. Rupert v Slov. goricah. Za vedno je zatisnila oči Marija Čuček. Bila je rojena pri Sv. Bolfenku. Zjutraj 17. oktobra je še opravila svoj posel, poštelila po hiši in je bila dobre volje. Kar naenkrat — ko blisk izpod neba — zamahne po njej smrtna kosa. Mislija je iti k zajtrku, pa se naenkrat nezavestna zgrudi — ni ji več bilo pomoči. Nenadna smrt pokojnice je globoko presunila vse, ki smo jo poznali. Zemeljsko potovanje je končala v 86. letu starosti. Pokojna je rada čitala »Slov. gospodarja«, »Naš dom« in Mohorjeve knjige. Bila je več let naročena na krščanske liste. Delala je še vsa poljska dela, čitala večinoma brez očal, rada pa je tudi prebrala rožni venec, ki ji je bil najboljši pomočnik v vseh nadlogah in težavah. Rajna je bila vdova 25 let. K pogrebu smo jo spremlili 20. oktobra v sprem-

stvu dveh domačih duhovnikov. Draga rajna, počivaj v miru na ruperčkem gričku do vesoljnega vstajenja! Sinu, hčerama in vnukom pa naše sožalje!

Sv. Križ pri Rogški Slatini. Ne vemo ne ure ne dneva, kdaj nas pokliče Gospod. Tako navadno pravimo, ako umre kak mlad človek. Primer, o katerem poročamo, je po starosti sicer čas smrti, ko je že bila jesen življenja v zatonu. Vendar je ta primer, rekli bi, edinstven, še posebno pomenljiv. Na Topolah sta umrla v teku ene noči zakonca Valentin in Neža Herček, prvi v 84. in ona v 77. letu starosti. Kljub visoki starosti sta še vedno držala vajeti gospodarstva v svojih rokah in opravljala vsa kmetijska in hišna dela. Rajni Valentin je bil trden in zaveden Slovenec, saj se je v njegovi hiši odločalo, kdo bo imel občino v rokah, Slovenci ali Nemci, dočim so se pri sosednji hiši zbirali nemškutarji. Zakonca Valentin in Neža sta umrla v zgledu polnem soglasja neomajne ljubezni v 51. letu zakonskega življenja. Nista praznovala zlate poroke, šla sta pa sedaj k večni poroki pred najvišjega Duhovnika. Kakor sta bila v svojem življenju zvesta drug drugemu, kakor v življenju nista hotela biti niti za trenutek ločena, še celo v bolezni sta hotela biti skupaj, tako ju tudi Bog ni hotel v smrti ločiti. Njuno življenje je bilo, da-siravno polno brdkosti, saj ju je doletela dva-

KNJIGE ZA ZIMSKE VEČERE

Zahtevajte seznam naše založbe, dobite ga brezplačno! Tam si lahko izberete knjige vseh vrst, zabavne in poučne! Pišite Tiskarni sv. Cirila v Mariboru ali v Ptuj!

krat požarna nesreča in se jima ubli najljubši sin na domačem štednju, vendar polno zaupanja v božjo pomoč. S sosedi sta bila vedno v najboljšem soglasju in kjer sta le mogla, sta nudila svojo pomoč. Sprevidena s sv. zakramenti zapuščata hčerko Jožefo, ki je poročena, in sina Lojzeta, ki pa je še neporočen, dasiravno star že 49 let, kateremu prepuščata svoje posestvo. Lojze in Jožefa! Zgubila sta dobre starše, ne žalujta — šla sta po večno plačilo. Svojo ljubezen do umrlih staršev pokazata s svojim dobrim, treznim in krščanskim življenjem. Stopajta po stopinjah svojih staršev, ker je tedaj bosta enkrat uživala z njimi večno srečno življenje. Dobrima zakoncema naj sveti večna luč!

Laško. Pretekli teden smo spremili k večnemu počitku gospo Jožefo Selč, posestnico v Laškem. Pokojnica je bila rojena leta 1871 na Lavi 19, župnija Celje, in je bila v Laškem od leta 1896, ko se je poročila z uglednim pekovaškim mojstrom g. Ivanom Selč. Pokojnico so dičile posebno njene pridne roke in pa plemenito srce, katero je bilo vedno odprto tudi za druge, zlasti za uboge. Zadnja leta pa je izgubila popolnoma vid in smrt jo je rešila tukajšnjega trpljenja ter prenesla v večno življenje. Pokoj njeni duši — sorodnike pa naj tolaži Bog!

Št. Andraž pri Velenu. Ali je mogoče? Ali je resnica ali samo privid? Da bi dobra Bolčinova mati, ki je še nedavno bila živahna in vesela, ki je še vedrega lica hodila okrog ter skrbno gospodinjila svoji družini — da bi ona odšla od nas? Vedeli smo sicer, da je pred kratkim zbolela in da je iskala zdravja v bolnišnici, toda da nas bo zapustila — tega si ni mislil nihče. Saj nismo mogli doumeti, da bi se moglo to zgoditi. Pa vendar je res. Bolčinove matere ni več. Umrila je bila žena in mati, kakršnih je malo. Zvesta in ljubeča žena svojemu možu, vzorna mati svojim otrokom, skrbna in marljiva gospodinja svojemu domu. Zajokali so ob njeni smrti zvonovi pri fari v št. Andražu, zaplakali so zvonovi na Gori Oljki. Preko polj in gozdov je odmevala žalostna pesem zvonov, ki so oznanjali vest, da ni več one dobre gostinčarke, ki je nekdanj tisočim tisočem ljudem, ki so romali na Goro Oljko, v cerkveni hiši za mal denar postregla z dobro jedjo in pijačo. Pogrešali jo bodo številni siromaki, saj so vrata Bolčinove hiše bila odprta vsakemu, ki je bil potreben pomoči. Bila je v življenju kakor sonce, okoli katerega se suče vse naše življenje, ki ogreva zemljo in priganja temo. Bila je jasna, kakor nebo v najniškem jutru, brez najmanjšega oblaka in temnih peg. Sedaj pa je blaga mamica mrtva... Še po smrti je igral na njenih ustnih smehljaj, ki ga je vtisnila njena čista duša, ko se je ločila s tega sveta. Bila je tako lepa, ko je ležala na mrtvaškem odru, obdana od lučk gorečih sveč med venc in šopki rož! Saj se je zdelo, kakor da ni mrtva, da samo spi ter sniva blažene sanje po težkem in napornem trpljenju. Kajti z nasmehom na ustnicah umirajo samo čisti in pravični ljudje. Nekje je Cankar zapisal: »Kadar se tiho zapro duri za življenjem, izreče včas svojo pravično in neizprosno sodbo; in ta sodba je z različnimi črkami napisana na čelu, na licu in ustnih.« — Spremili smo na njeni zadnji poti njo, ki amo jo vsi radi imeli, ki smo jo vsi zelo čislali in spoštovali. Položili smo k večnemu počitku delavno mamo, ki v življenju ni poznala pokoja ter brezdelja; v

naših srcih pa sta bila žalost in obup. Še sonce se je skrilo za temne oblake, ki so pošiljali na zemljo deževne kaplje kakor ogromne solze, da se je zdelo, kakor da še narava joče in sočustvuje s plakajočimi otroci. Nov grob je nastal na pokopališču in to je grob verne Bolčinove matere! Zaprla so se njegova vrata za njo, ki je v življenju trpela in delala, da bi njen dom velik in

lep postal. Ob grobu pa plakajo njeni domači, ker jih je vezala z materjo vez nesebične in požrtvovalne ljubezni. Težko pogrešamo vsakogar, ki ga smrt loči od nas; toda najtežje pa pogrešamo mater. Tolaži nas pa zavest, da ta ločitev ne bo trajala večno in da se zopet snidemo v boljšem in srečnejšem življenju. Draga mati! Naj Ti tišine groba ne moti šum sveta!

Slovenska Bistrica. Zadnji »Slov. gospodar« je prinesel dopis iz Tinja in Venčesa o priključitvi okolice z mestom. Tudi mi vemo, da je spojitve povzročila precej hude krvi med tistimi našimi meščani, ki so se jim že pri zadnjih volitvah sesuli politični stolčki. Tolažijo naj se s tem, da mora vse staro, bolno in gnilo prej ali slej umreti in da ne bo na škodo nikomur, če se naše javno življenje in gospodarsko stanje pomladi s svežo in nepokvarjeno kmečko krvjo. Ob tej priliki se bo vsaj marsikdo, ki je spojitvi nasproten, spet spomnil, da je še njegov oče ali pa celo on sam nekoč krave pasel.

Zbelovo pri Ločah. V naši starodavni vasi Zbelovo, nad katero čuvajo razvaline nekdanjega graha Plankenstein, v čigar področju se je v srednjem veku nahajala krvava rihta za okoliš od Celja do Ptujkega polja, menda že dolgo let ni bilo toliko razburjenja, kot v sredo 20. oktobra, ko nas je pognal požarni klic okoli ene ponoči na noge. Gorela je sredi vasi se nahajajoča hiša trgovca Kragelj Benedikta. Naša mlada galska četa menda še nikdar ni bila tako naglo zbrana kot v tem primeru. Že po preteku dobrih deset minut so padali prvi curki iz brzgalne na goreči objekt, tako da so si iz nočnega spanja vzbujeni vaščani kmalu oddahnili, ker je bila večja nesreča hvala Bogu odstranjena. Mlada galska četa je bila letos petkrat pozvana na pomoč v bližnje okolišne kraje Gumzaj, Dole, Kukovič Vrh, Škrabl, Zg. Laže, Godec, Podpeč. Res se je pokazala potreba obstoja in je vredna, da ji prebivalstvo gre glede orodja na roke. Zahvaljujemo se tudi sosedni naši tovariši četni Loče, ki je prihitela s svojo motoriko na pomoč.

Ljutomer. V letošnjem letu beleži naša kronika precej požigov, o katerih se more misliti, da jih je podtalnil zloben človek. Zadnje nedeljo ob pol enajstih je izbruhnil požar v gospodarskem poslopju cerkvenega ključarja Franca Kovačiča na Cvenu. Vsi domači so še mirno spali, ko je bil skedenj že ves v plamenu. Zgorel je do tal. V škodnju sta bila še dva naložena voza ajde in letošnje krme. Rešiti ni bilo ničesar mogoče. V neposredni bližini je še več gospodarskih objektov in še dva kupa slame, vse to pa so rešili vzorni evenski gasilci, ki so se trudili na vso moč, da so rešili vsaj hišni hram in živino. Sodelovalo je pri požaru še nekaj sosednjih gasilskih čet. K sreči je takrat deževalo in ni bilo vetrovno, kajti v nasprotnem primeru bi obstojala nevarnost, da se požar razširi po vsej vasi. — Pred kratkim so začeli zidarji zidati v Katoliškem domu malo dvorano. To dvorano smo že dolgo pričakovali. Sedaj bomo imeli krasen prostor, kamor bomo lahko vodili v zimskih dneh našo mladino, kjer bomo imeli predavanja. Prostor je namenjen tudi odraslim, kmetom, obrtnikom, delavcem in vsem, ki se želijo izobražiti. Vsak mora odobravati ta korak naše Okrajne posojilnice, da je izdelala ta načrt. Za Katoliškim domom pa je tukajšnja Vinarska zadruga zgradila zelo primerno trnico in sušilnico za sadje. Tudi v ostalem mestu se dela in popravlja. Trgovci Seršen je praj nepomembno poslopje prenovil v krasnem slogu, ki bo v kras in v ponos našemu mestu. Služilo bo privatnemu stanovanju.

Loka pri Zidanem mostu. Dobili smo električno napeljavo. Naše vas razsvetljujejo cestne svetilke. Naša občinska pota po okolici pa so v precej slabem stanju. Človek mora jako paziti ne samo ponoči, marveč tudi podnevi. Od vode napravljene grabe nam pričajo, da so bila prej tam pota. Gospodje od JNS so se trudili za novo pot od Pleša do Zidanega mosta. Toda le par metrov zgrajene poti sedaj priča, da je njihova pot vedno kratka ter da se vselej konča še mnogo pred polovico. Na merodajnih mestih se priporočamo za zboljšanje naših potov. — Tudi pri nas prav lepo napreduje fantovski odsek prosvetnega društva, za kar se moramo zahvaliti posebno našemu g. voditelju. Fantje, le tako naprej v slogi, ker v izobrazbi je moč. Bog živi!

Peter Rečetar rečetari.

Jim ne rata. JNSarji čakajo v Belgradu na vsako našo besedo, da bi jo lahko zavili in v svojem svetohlinstvu pokazali Srbom: Glejte izdajalce države! Pa so že nervozni postali, ker jim nič ne rata! Če se jim bo zgodila zaradi te jezice kakka nesreča, bom že sporočil, saj se bo slišalo, ko bodo počili.

Mladina JRZ je bila v Belgradu in jo je bilo nad 30.000. Seveda je JNS mislila, da ima samo ona mladino zbrano v raznih srajcah in je že hotela pregledati, če niso ti mladi — srajce preoblekli! Jaz vem, če bi si vsi njihovi srajčniki srajce preoblekli, pa bi jih le ne bilo 30.000.

JNS gre v JRZ! Tako je napisal bivši ban g. dr. Dinko Puc. On gre navadno pri JNS vedno naprej. Bomo videli!

Ne igra se z orožjem! Zvedel sem, da se bo začelo z vajami z orožjem! Ti ljudje gotovo ne poznajo sv. pisma, kjer točno pove: Kdor z mečem okrog hodi, z mečem okoli pride!

Petletka! Imam celo vrsto znancev, ki jih tolaži poleg njihovega »prepričanja« tudi vera, edina vera, katero imajo: vera v petletko. Jaz jim danes izdam skrivnost, da imamo pa mi v JRZ napravljeno desetletko. Kaj pa bo zdaj?

Wilson zastrupljen! Sedaj po dolgem času se ugotovili, da je bil veliki ameriški predsednik ob prevratu s hrano zastrupljen. Za mene ni te nevarnosti, jaz bom kvečjemu JNS v želodcu — obležal.

Ptica selivka! Rdeča madridska vlada se že spet seli. Sedaj gre v Barcelono. Vsak izmed teh rdečih voditeljev ima svoje aeroplane pripravljene, kakor jih je imel general Belarmin pretekli teden, ko je pustil vso svojo rdečo vojsko, sam pa s petimi aeroplani odpeljal sebe, svojo družino in svoje bogastvo preko meje v Francijo. Mislim, da bo tudi vlada iz Barcelone šla kmalu za njim. Pripeljala se bo na Tezno pri Mariboru, kjer ji mariborski rdečkarji pripravljajo lep sprejem.

Strena se je zmešala v odboru za nevmešavanje v Londonu. Nihče je ne more več razmotati.

Uganka: Dve fronti sta na Kitajskem, Kitajcev je 50.000, Japoncev je 50.000. Vsak dan pa jih pade 100.000. Vojakujejo pa se že več mesecev. — Koliko je še živih?

Huda šola! Nemčija je vpeljala hudo šolo, šola stradanja. Za vsak slučaj se morajo že sedaj navaditi, da bodo jedli le enkrat na dan in še to vse brez masti. V Nemčiji zato neprestano raste ljubezen do naših — prašičev!